

നന്താകി

ചങ്ങമ്പുഴ

ന ത്തി കി

[ഒരു സ്വപ്നകാവ്യം]

NARTHAKI

[POEM]

By

CHANGAMPUZHA KRISHNA PILLAI

Third Impression—January, 1963

One Thousand Copies

PUBLISHERS:

THE MANGALODAYAM (PRIVATE) LTD.,
TRICHUR-1.

Price: 0-75

Printed at the Mangalodayam Press, Trichur.

ന ത്ത കി

[ഒരു സ്വപ്നകാവ്യം]

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗളോദയം (പ്രൈവറ്റ്) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1963/1138

1122൪ ഏഴുതിയതു്.

മൂന്നാം പതിപ്പു്

1963 ജനുവരി

കോപ്പി 1000

All rights reserved

By

Mrs. Sreedevi Changampuzha

തൃശ്ശിവപേരൂർ
മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ
അച്ചടിച്ചതു്

വില:
ഏഴുപത്തഞ്ചു ന.പ.

നത്തകി

ഇത്രനീലപ്പീലി നിന്തി
നിന്നിടന്നോ, കല്പനേ, നീ?
ആടുകൊന്നെൻമുന്നിൽ വന്നെ,-
ന്നാടൽ തെല്ലൊന്നാറിടട്ടെ.
ഗാനവിചിത്രീകളിൽ
ഞാനുമാടിപ്പോകയല്ലേ?
എങ്ങവിടേയ്ക്കു ന്തിനേതിൻ-
ഭംഗിയീലലിഞ്ഞു മായാൻ?
ആരറിഞ്ഞു?—പോരു നീയും
ചാരിമതൻപൊൻകിനാവേ!

*

*

*

കാർക്കയാണിന്നു ഞാനാ-
 പ്പൂക്കിനാക്കുപോ പുത്ത രാക്കുപോ;
 മഞ്ഞലിനിലാവയിൽ മുങ്ങി
 മഞ്ജിമയിൽ പാൻ രാക്കുപോ;
 നീലനിഴൽക്കിന്നരികുപോ
 നീളെഗ്ഗാനം പെയ്ത രാക്കുപോ;
 എന്നെ മന്നിൽനിന്നെടുത്തു
 വിണ്ണിലേയ്ക്കുറഞ്ഞ രാക്കുപോ;
 രാക്കുയിലിൻപാട്ടു മോന്തി
 മേലൂമേൽ മദിച്ച രാക്കുപോ!.....

വാസനത്തേൻ വീഴ്ത്തി വീഴ്ത്തി
 പാടി പാടി വീണ പൂക്കുപോ,
 കാമദന്ധുതികുപോ പിന്നെ-
 ക്കായ്ക്കുപാനായ് പോയ പൂക്കുപോ,
 കാർക്കയാണശ്രു താനേ
 വാർക്കയാ,ണെന്തിനോ ഞാൻ!
 ആ നിശകളെന്റെ മുന്നി-
 ലാടിയാടി നില്പു മന്നിൽ!.....

കഷ്ടമിന്നതോത്തിടുമ്പോൾ
പൊട്ടുകയാണെന്നെൻ ചിത്തം.
ആരറിഞ്ഞു ജീവിതത്തിൽ
ചേരുമോരോ വൈകൃതങ്ങൾ?

കൂട്ടുകാരിമാരുമായി-
കൂട്ടുകൂടിക്കൂടിയാടി
കാട്ടിലെക്കുരുകയിൽപോൽ
പാട്ടുതിൻ ഞാൻ വളൻ.
വേടമാൻകിടാവിനെപ്പോ-
ലാടലറു ഞാനലഞ്ഞു.
പിഞ്ചുമുല്ലവല്ലിപ്പോലെ
പുഞ്ചിരിപ്പൂ ഞാൻ ചൊരിഞ്ഞു.
എന്റെ നാടേ, നിന്നുലപ്പാ-
ലുണ്ടെന്നിന്നെൻ കൂൺ വിടൻ.
ഇന്നു, ധന്യേ, നീയെവിടെ?
മന്ദഭാഗ്യ ഞാനെവിടെ?

* * *
* *
*

വിദ്യുതവിലാസമാസം
 വിസ്തരിക്കും ദീപലക്ഷം
 ഭിന്നവണ്ണമശ്ശി ചിന്നി
 മുന്നിലെങ്ങും മിന്നി മിന്നി.
 ആ മയുഖസങ്കരമൊ-
 രത്തുതാഭാധാരയായി.
 പങ്കു ചുറ്റിക്കാരലക-
 ഉങ്കരിച്ചുലഞ്ഞുലാവി
 പട്ടുസാരിയുണൊഴുകി
 പൊട്ടു തൊട്ടു പൂക്കൾ മുടി
 ചഞ്ചലമൈക്കുണ്മുനയിൽ
 പഞ്ചശരതീക്ഷ്ണതയും
 ചെഞ്ചൊടിയിൽപ്പൂഞ്ചിരിയും
 തഞ്ചിടും തൈപ്പൈൻകൊടികൾ
 വാമവാക്പചിംസജ-
 ഭൂമികയിൽ ചേർന്നിണങ്ങി.
 അനുഭോഗത്താത്തമാദം
 ധനുയുവകോമകുന്മാർ
 കത്തുചെന്റാരി വിശാല-
 നൃത്തശാലാവേദികയിൽ,
 ദേവലോകസുപ്തദീപ്ത-
 ഭാവസാന്ദ്രമേഖലയിൽ,

എന്നുടലിലംശുകശ്രീ
മന്ദധാസം പെണ്ണുനില്ക്കേ
വജ്രമാരം വെട്ടിമിന്നി
വക്രതേജോരേഖ ചിന്നി.

അംഗുലീയകങ്കണങ്ങൾ
മംഗളാംശുകനളങ്ങൾ
വീശി വീശി മാരിവിൽ ചൂർ
പൂശിപ്പൂശിപ്പൂഞ്ചിരിക്കേ;
പക്കമേളം പെണ്ണു താളം
നക്കിയെൻപദപ്രയാളം

സഞ്ചലിക്കേത്തൽക്രമത്തിൽ
പൊൻ ചിലമ്പൊലിയൊലിക്കേ;

എന്നുനസ്സിൻവേദനയെൻ -
കണ്ണനയിൽക്കൂമ്പിനില്ക്കേ;

ഭാവമാവവീചികളെൻ -
ജീവനിൽനിന്നാഗമിക്കേ;

എന്നിൽനിന്നകന്നകന്ന
തന്നെയെങ്ങോ ചെന്നുചേൻ.

ഏതാ ദിവ്യവല്ലകിയെൻ -
ചേതനയാൽ മീട്ടി മീട്ടി

കാണികൾക്കകത്തേന്നിൽ
പ്രാണമഹാമാരി വീഴ്ത്തി.

ഞാനറിയാതെന്നിലേതോ
ഗാനമുറിയൂരി നില്ക്കേ;
സപ്തസ്വരത്താടി നില്പൂ
വിശ്വചന്ദ്രനന്തകി ഞാൻ!

* * *

ഏന്മനം ചിറകൊടിഞ്ഞൻ -
ജന്മഭൂവിൽ വീണടിയു.

മഞ്ഞുലാവിപ്പൊന്നുഷസ്സിൻ -
മഞ്ജിമയിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി,

കന്നിനൊന്നണിയണിയാൽ
കുന്ദകൾ നിരന്നു മിന്നി.

കാകളിഞ്ഞളികൾ ചോരം
കാനനാന്തരങ്ങൾതോറും

മൃഗമിട്ട കാലിമേയ്ക്കും
ബാലകർതൻഗാനമൂറും

താഴ്ന്നുമ്മുരളുകളിൽ
തങ്കന്തൽക്കുസവുകൾപോൽ

ചാലകളൊലിച്ചുകൂടി -
മോലയായിപ്പാട്ടുപ്പാടി

ചോലകളോടൊത്തുചേർന്നു
ചേലിയന്ന വാഹിനികൾ.

ക്ഷാളിതമായ് ശ്യാമസന്ധ്യ-
ശാലികാഡ്യമെന്റെ രാജ്യം.

അന്തിവിണ്ണിൻപുന്തൊടികൾ-
കെന്തഴകാണെന്റെ നാട്ടിൽ!

കുങ്കമകുഴമ്പണിഞ്ഞു
തങ്കനീരിൽച്ചേർന്നാഴുകി!

നീലഃലാഹിതോജ്ജപലാശ്ശ-
മാലകളുമായിടഞ്ഞു

തെന്നി നീങ്ങിപ്പച്ചയെച്ചെ-
ന്നൊന്നുരുമ്മിച്ചാഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു.

പുഷ്പരാഗനീർ നിറഞ്ഞ
പുഷ്പരത്തിൽ നീന്തി മാഞ്ഞു.

അല്പഭിന്നവണ്ണലക്ഷ-
വിഭ്രമങ്ങൾ പൂത്തുലഞ്ഞു.

അഭ്രപത്രവാളികളി-
ലമ്പിളിപ്പൊൻകുഞ്ചൊളിഞ്ഞു.

ശാന്തതയിൽ ശാന്തിയുതി
നീന്തിയെത്തും ശംഖനാദം

കാലികൾതൻദീനയാന-
ലോലമണികപാണഗാനം

രണ്ടുമൊത്തുചേർന്നു നേർത്താ-
രിണ്ടലായ്ചിരിച്ചൊലിക്കേ;

കണ്ണെടുക്കാൻ തോന്നിടാത്ത
വിണ്ണുമായിട്ടന്തി നില്ക്കേ;

കറയായും പരമായും
കൊററികൾ തുടച്ചുയായി.

ഒട്ടങ്ങനെന്നോ പോന്നു പോന്നി-
ഒട്ടങ്ങോ പോകും സപര്യയാനം

ചിത്തരംഗം മുത്തുജന-
തപചിന്താസക്തമാക്കേ;

വണ്ണലാസ്യം നീങ്ങി നീങ്ങി
വിണ്ണിലങ്ങിങ്ങല്ലൊതുങ്ങി

താരകൾ കിളൻ ഭംഗി
താവിനിന്നു കണ്ണു ചിമ്മി

ലാലസിക്കെച്ചുരൂലേഖ
പാലെതിർക്കതിർ പൊഴിക്കേ;

കാറ്റിടയ്ക്കിടയ്ക്കു പുല്ലി-
ക്കാടകപ്പടപ്പിളകി

മായമായാഗൃത്തരംഗ-
മായ രാജ്യമെന്റൊ രാജ്യം.

ഉച്ചവെയ്ലു ചോന്നിടാത്തോ-
രച്ചലോച്ചശാഖകളിൽ

കാകളിഞ്ഞളി തുളുമ്പും
കാനനാന്തരങ്ങൾതോറും

നീളെനീളെച്ചൂളമിട്ടു
 കാലിമേയ്ക്കും ബാലകന്മാർ
 സ്താടികശ്രീ പുത്തിരണ്ടും
 മൂടൽമഞ്ഞിൻമുന്നിലെണ്ടും
 കാലുകാന്തി മോന്തി നില്ക്കും
 കായ്കനിഞ്ഞാടികൾതോറും
 നീലവേണി കെട്ടഴിഞ്ഞും
 ലോലമേനി ചൊറുലഞ്ഞും
 നെറ്റിയിന്മേൽ സ്പേജാല-
 മിറ്റിയിറ്റി വീണതിൻ്റെ
 നീർക്കുടം വീണ വീണ
 നിമ്ബലാംശുകം നന്നഞ്ഞും
 നീർക്കുടം ചുമന്ന നില്ക്കും,
 മാർക്കുടം തുളുമ്പി നില്ക്കും,
 തൈച്ചെടി നന്നയ്ക്കുമോമൽ-
 കയ്കപ്പെൺപൂക്കൊടികൾ
 സസുലക്ഷ്മീസേവകന്മാർ
 സാതപികന്മാർ കയ്കന്മാർ
 വഞ്ചനയറിഞ്ഞിടത്ത
 നെഞ്ചകുടം സുന്ദരങ്ങൾ
 'പച്ചിലക്കുടം' വെയ്ക്കും
 സ്വപ്നഗാനത്തേന്മഴകൾ —

പ്രാവു കൂവു കാവു താവു
പുവനങ്ങൾ ശീതളങ്ങൾ—

താമര പുത്താടി നിലകൂ
ശുമളജലാശയങ്ങൾ—

സൗഹൃദങ്ങൾ, സാന്തപനങ്ങൾ
സൗമനസ്യകന്ദങ്ങൾ

സ്നേഹഭക്തിസേവനങ്ങൾ
മോഹനാദിശാങ്കരങ്ങൾ! —

എത്ര മമുമെന്റെ രാജ്യം!
എത്ര ധനുമെന്റെ രാജ്യം!

പുണ്യഭൂമി, ശപ്തയാം ഞാൻ
നീയെ വിട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഇന്നു, ധന്യേ, നീയെവിടെ?
മന്ദഭാഗ്യ ഞാനെവിടെ?

* * *

അംഗജോപമോജ്ജ്വലാംഗം—
നെങ്ങനെ കുറുത്തു ദേവൻ!

അപ്രതിമഗാത്രനടി—
നന്ദിമാത്രശേഷനായി!

മിന്നം രണ്ടു താരകൾപോ—
ലിന്നമുണ്ടാകുന്നുമാത്രം.

നോക്കിടാത്തുകൾകളാലെൻ-
നേക്കിനി,ദ്രാമിച്ചുപോം ഞാൻ.

മാപ്പുപോലും കേണിരക്കാൻ,
മൽപ്രഭോ, ഞാനയല്ല.

എന്നെയങ്ങെൻമുന്നിൽ വന്നു
നിന്നു നോക്കിക്കൊല്ലരുതേ.

* * *

മന്മഥപ്പെണ്മെപ്പുകൾക്കെൻ-
മാറൊരുക്കംകൂട്ടി നില്ക്കേ,

ലജ്ജ പൂത്തുലഞ്ഞു ഞാനൊ-
രപ്പരസ്സായാക്കു തോന്നി?

ആ മന്സ്സിൻമാധുരിയി-
ന്നാസപിപ്പതേതു സാധപി?

* * *

ആ മിഴിക്കും തേനൊലിക്കു-
മാ മൊഴിക്കും പുഞ്ചിരിക്കും

കീഴ്മേലോക്കാതെ താനേ
കീഴടങ്ങും സ്രീഹൃദയം.

വഞ്ചകനാണുള്ളതല്ല-
പുഞ്ചിരിക്കു പിന്നിലെന്നാൽ.

എന്തു കാന്തി ഭൂരെ നിന്നാൽ!
എന്തു ചെന്തീയൊന്നുചെന്താൽ!

“പാട്ട, ഞാൻ ചിന്നോറുപാടാം.”

“ചോടി കള്ളി, പാട്ട വേഗം!”

പാടി ഞാൻ പെൺപൂക്കയിൽപോൽ
കൂടിയായിണക്കയിൽപോൽ!

കൂട്ടിലായിപ്പോയി ഞാനെൻ-
കൂട്ടുകാമനെന്തു പററി?

വഞ്ചകി ഞാൻ ദൈവമേ,യെൻ-
നെഞ്ചിടിപ്പൊടുങ്ങിയെങ്കിൽ!

* * *

പൊന്നുചട്ടക്കൂട്ട മിന്നും
കണ്ണടയും നീണ്ട മെയ്യും
വെള്ളമുണ്ടും ഷർട്ടും തോളിൽ
വെള്ളത്തോത്തും ടോപ്പുമായി
മൃഗലും മുഴുററി മെല്ലെ-
ച്ചുളമിട്ടാപ്പോവതാരോ?
എൻകുടിൽപ്പനമ്പുവാതി-
ലെന്തിനന്നു പാതി നീൻ?
ഈ മിഴിക്കോണെന്നിലെന്ന-
ന്താത്മഹത്യാമാണെന്തറിഞ്ഞു?

* * *

വഞ്ചകി ഞാ, നിഷ്കണമെൻ -
നെഞ്ചിടിപ്പൊടുങ്ങിയെങ്കിൽ!

* * *

രണ്ടു നീക്കിളികളൊത്താ -
കണ്ടൽത്തെയിൻചാഞ്ഞ കൊമ്പിൽ,
(കൊച്ചുലകൾ വന്നു പുല്ലി -
പ്പച്ചിലകൾ തന്നിനില്ലേ)
കൊക്കേരുമ്മി,ത്തേഞ്ഞു മായു -
മക്കാനിയാസപദിപ്പൂ!
നീക്കുടവും തൂക്കിനിന്നു
പൊൽക്കിനാക്കൾ കാണു ഹാ, ഞാൻ!

“ആരുടെയാണി പ്രപഞ്ചം?”
ആൺകിളിയിച്ചൊടുമിട്ടു.

“നമ്മുടെയാണി പ്രപഞ്ചം.”
പെണ്ണണിക്കിളി പറഞ്ഞു.

“നമ്മുടതുമാത്രമാണോ?”

“നമ്മുടതുമാത്രമാണേ!”

“ഇതുകിലാരു ദൈവം?”

“ഇതുകിലാരു ദൈവം!”

“എന്നെ നീ മറക്കുകില്ലേ?”

“മന്നിലങ്ങെൻജീവനല്ലേ?”

കണ്ണിണ നിറഞ്ഞുപോയി,
എന്നെന്താൻ മറന്നുപോയി!

“എന്തെടി നീയാറുവക്ക-
ത്തൊതു കണ്ടുണ്ടുനില്പു?

തുളളി വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി-
ത്തൊള്ള വറ്റിത്തന്ത ചാക്കേ,

വേക്കിനാവും കണ്ടു നില്പു
പേപിടിച്ച പ്രേതമേ, നീ!”

തെട്ടി ഞാനെൻകൈ തനിയെ
വിട്ടു വീണു മൺകുടവും.

എത്ര ഖണ്ഡ,മെൻമനംപോ-
ലത്ര ഖണ്ഡമക്കലശം!

‘രണ്ടാമത്തേ, മാപ്പനല്ല
കണ്ടുപോയ് ഞാൻ സ്വപ്നമല്ല!’

എന്തസ്സു കേൾ—നാവിൽ
വന്നതില്ലൊരക്ഷരവും!

ആ മിഴിയെരിഞ്ഞെറിഞ്ഞ
തീമഴയിൽ ഞാൻ ദാമിക്കേ;
മൽസ്വതന്ത്രസുതപഃമതോ
മത്സരമിരമ്പിനിന്നു.

“മത്തുകേറിപ്പേയുതിക്കും
മക്കടമല്ലുനിന്നും.....

നിന്റെ ജാരനായി വെള്ളം
കൊണ്ടുപോരാനാരു പോന്നു?

അച്ഛനെച്ചതിപ്പു നീ, നി-
നിച്ചുകൾ കരിവിടിപ്പു!

ചത്തതിലും കഷ്ടമായി,
ചിത്തശൂന്യേ, നീയിരിപ്പു.

കന്മഷത്തിൻകാതലേ, നി-
യെന്നസ്സിന്നെന്തറിഞ്ഞു?

സേപച്ചു കത്തും കാട്ടുതീയിൽ
മേച്ചുഭോഗത്തിപ്പൊരികൾ

മാലകോത്തണിഞ്ഞലറും
മത്തയക്ഷിയല്ലെടീ, ഞാൻ.

അക്ഷിച്ചിയിണയ്ക്കു തുലും
നിഷ്ഠൂകജീവിയെന്നെ.....

നിദ്രയേ, നീ കൊല്ലുകെന്താൽ
നിത്തുകിഷിമാതന്ത്രം.

നിന്റെ പാപം തിന്നൊടുങ്ങാൻ
നീ ജനിക്കും നൂറു ജനം.”

• • •

അന്തി മാഞ്ഞു, നാലുപാട്-
മന്ധകാരമാഞ്ഞെന്നു.

നോക്കിനേൻ ഞാൻ പിന്നെയും,
നീക്കിളികളെങ്ങു പോയി?

മിണ്ടിയില്ലാ തീ വമിച്ചും-
കൊണ്ടുടനാ യക്ഷി മാറി.

കാരുന്നിന്നു—കല്പിലൊന്നി-
ലാരവകിൽ ഞാനിരുന്നു.

താങ്ങാനാവാതുള്ളു പൊട്ടി-
ത്തേങ്ങിയേങ്ങി ഞാൻ കരഞ്ഞു.

സർപ്പവും മറന്നു ഞാനെൻ-
ദൃഢിധിയിലൊട്ടിനിന്നു.

മഞ്ഞു വീണു—തീയുതിർത്തു
മന്നം—ഛാ, ഞാൻ വിയർത്തു.

കൂരിരുട്ടിൻകട്ടി കൂടി,
താരകളിൽ തങ്കമാടി.

നത്തു മുളി, കാട്ടുവള്ളി-
പ്പൊത്തിൽ ഭൂമെപ്പുള്ളു കൂവി.

ഞെട്ടിയില്ലാഞ്ഞ മഞ്ഞു-
കട്ടിപോലെ ഞാനിരുന്നു.

ഭൂമെഭൂമെ കുന്നിൽ മുറും
കൂരിരുട്ടിൻതോടു പൊട്ടി

അംശുബീജമൊന്നു വന്നെ-
ന്നന്തികത്തിൽ പാളിവിണോ?

ചിത്ര,മാഹാ, വീണ വീണി-
 ടെത്ര വേഗം നാമ്പു വന്നു.

ഞെട്ടി ഞാൻ....ചിനപ്പു പൊട്ടി-
 പൊട്ടിയേറുമി വെളിച്ചം

എന്തി,നെന്നാ,ണാരറിഞ്ഞു?
 ഫന്ത ഞാനൊന്നമ്പരന്നു.

* • *

മോദലോലേ, ജീവിതത്തിൻ-
 വേദന നീയെന്തറിഞ്ഞു?

നൊന്തിട്ടമെൻജീവിതം നീ-
 യെന്തറിഞ്ഞു, ഭാഗ്യപൂണ്ണേ?

* * *

പുഷ്പരാഗപ്പാദ പൊട്ടി-
 പ്പൂമ്പതംഗപാളി പാറി.
 മിന്നിട്ടമിസ്സന്ധ്യപോലെ
 മുന്നിലായ് നീ നില്പു, ബാലേ!

പോള പൊട്ടിപ്പുഗപുഷ്പ-
 പാളിയുന്മഴിഞ്ഞപോലെ

പൂനിലാക്കുതിരുതിരു-
 മീനിശയ്യം, ചാമെ നീയ്യം.

ജീവിതത്തിൽ നീ,യുഷസ്സേ,
 തുവെളിച്ചം തുവിവന്നു.

കണ്മണി നീ വന്നതതൊ-

ട്ടെന്നനസ്സിൽ പൂവിടൻ.

അക്കാഴ്ചിഞ്ഞ പൂക്കളുമായ്

നില്ക്കുമെന്നെ നീ മറന്നോ?

വാടി,യെന്നാണെങ്കിലൊന്നു-

കൂടി നോക്കുകീ ദളങ്ങൾ.

നിൻനഖപ്പാടൊത്ര മൃദി

നിന്നവയാണിദളങ്ങൾ!

ഞെട്ടിടാത്തതെന്തയേ നീ?

ദൃഷ്ടയക്ഷിതനെയോ നീ?

പുഷ്പകാന്തി രൂപമേന്തി

ഞെട്ടിയ ഞാനെന്തു ഭ്രാന്തി!

അമ്മയല്ലേ, ശപ്തയാമി-

പ്പൊന്നുകൾതന്നമ്മയല്ലേ?

മായുകയാൽ മശിയെല്ലാം

മറയാത്രപൊമാത്രമായീ.

എങ്കിലുമെന്നമ്മതന്നെ;

എന്തിനയ്യോ, ഭീതി പിന്നെ?

“പൊന്നുമോളേ!”.....കോൾമയിക്കൊ-

ണ്ടോന്നു ഞാൻ വിളിച്ചി“തമ്മേ!”.....

അക്ഷണത്തിൽ കോടികോടി

നക്ഷത്രങ്ങൾ ചേൺകൂടി.

വിമ്ബനസ്സിൻതുംഗമുറി-
 ഛൊന്മലപ്പാലായൊഴുകി.
 പ്രാണനാളനാവു പൊക്കി
 ഞാനതു നണച്ചിറക്കി.
 എൻതരമ്പിലുണയോടി
 നെഞ്ഞിടിപ്പിന്നുകൂ കൂടി.
 അമ്മയേക്കാൾ മീതെയായി-
 ലിമ്മഹിയിൽ വേറെയാനും.
 അമ്മ,യമ്മ മണ്ണടിഞ്ഞാ-
 രമ്മ പന്നെൻമുന്നിൽ നില്പൂ!
 എന്നു മല്ലെൻതാടി പൊക്കി-
 കണ്ണിണയിലുമ്മവെപ്പൂ!
 എന്തു ഭാഗ്യം! — എൻറ കണ്ണിൽ
 പൊന്തിവന്നു ബാഷ്പവിനു.

“നിത്യവും നീയാറുവകു-
 തെത്തിടുമ്പോൾ ഞാനുമെത്തും.
 കക്കു ഞാനറിഞ്ഞു, മോളേ;
 നില്ക്കരുതു നീയിവിടെ.
 നിന്നെയവൻ കൊല്ല,മിന്നു-
 തന്നെ ചോണമെങ്ങെങ്കിലും!
 പാവം, ചങ്കടഞ്ഞു ചാകും
 പാവമാത്രം നീ വെറുക്കൂ!

നല്ല കാലം വന്നിട്ടു,മാ
 നല്ല കാലം വന്നിട്ടുപോൾ
 താഴ്ന്നുയർത്തലോടിനിലും
 താഴ്ന്നുയർന്നു മേന്മയോർക്കൂ!”

ഈ പോയി—മുന്നിൽനിന്നെൻ—
 തായ പോയി—കേൾപ്പോൾ ഞാൻ.

ഇന്ദുഗോപപ്പള്ളിമിന്നു—
 മന്ദകാരം പത്തി നീന്തി
 ആടലിൻകഴൽവിളിക്കും—
 താടിയാടി നിലു മുന്നിൽ!
 മിത്രമേ, നീ നീന്തി നൃത്തം
 കൊത്തിയൊന്നു കൊല്ലുകെന്നെ.
 നെഞ്ചിടിപ്പൊടുങ്ങി നാളെ—
 ചെഞ്ചിതയിൽ ഞാനടിഞ്ഞാൽ
 ഏന്തെയോർത്തു കേഴാനൊന്നി
 മന്നിലില്ലെന്നിക്കാരാളും.
 ശപ്തം ഞാ,നെൻജീവിതത്തിൻ—
 തപ്തം, നീ തിന്നുകെന്നെ!
 ചത്തു ജീവിക്കുന്നതേക്കാൾ
 ചത്തിടുന്നതാണു ഭേദം.
 അച്ഛൻ!—അയ്യോ, ഞാൻ മരിച്ചാ—
 ലച്ഛനും കരയുകില്ല.

ഏതായാലും മറ്റൊരു, ക്ല -

നക്ഷത്രം ചിരിച്ചുപോകും.

അച്ചിരിതൻമുന്നിൽ നിന്നാ

രക്തയക്ഷി മത്തടിക്കും.

ഇല്ല, ചാകി,ല്ലെന്തി,നെത്തും

നല്ല കാലം—ഞാനായരും.

അമ്മ ചൊന്നതത്വവത്തായ്

വന്നുചേരും—ഞാനായരും.

വിത്തനാഥ,നിന്നതൊട്ടെൻ -

ചിത്തനാഥൻ വിശ്വനാഥൻ!

എത്ര രമ്യനെത്ര സൗമ്യ -

നെത്ര കാമ്യനെന്റെ നാഥൻ!

എന്റെ നാഥൻ!—നിന്റെ നാഥൻ

നിന്റെ നാഥനാരു, ഹേമേ?

തെറ്റി—അയ്യോ, രോമഹർഷം

മുറ്റി മെയിൽ—എന്തു ഗാനം!

അങ്ങു പാട്ടു, പാടിടാം ഞാ -

നങ്ങയെ വിട്ടാരു പോകും?

അംഗജോപമോജ്ജ്വലാംഗ -

നങ്ങയെ വിട്ടാരു പോകും?

മംഗളഗാനാദി ചിത്ത -

നങ്ങയെ വിട്ടാരു പോകും?

ഗംഗനെന്റെ പ്രാണനല്ലേ?

ഗംഗനെ വിട്ടാരു പോകും?

അങ്ങനിക്കെൻപ്രാണനാണേ,

അങ്ങയെ വിട്ടാണോ പോണേ?

പോകുകില്ലാ, മാപ്പനല്ലേ,

പോകുകില്ലെന്നുംബികേ, ഞാൻ.

“പിന്നെ—നീ പിന്നെന്തു ചെയ്യും?”

“പിറ്റേതെങ്ങി ഞാൻ കഴിയും.”

“പിന്നുണയ്ക്കാരാളു വേണ്ടേ?”

“പിന്നുണയ്ക്കുൻഗംഗനില്ലേ?”

“ഗംഗൻ നിന്നെക്കൈവെടിഞ്ഞാൽ?—”

“ഗംഗനു ഞാൻ ജീവനല്ലേ?”

“നിങ്ങളൊത്താൽ?”—“ഞങ്ങളൊത്താൽ?”

“ഞങ്ങളൊത്താൽ സപ്തലബ്ധി!”

സപ്തലബ്ധി! —നോക്കുകങ്ങൊ—

രൂപവസ്ത്രം കാണിതോ നീ?

കുതാഹലം കത്തിട്ടമ—

തെത്തിനോക്കിനില്പു നിന്നെ.

നീ പറക്കു—യക്ഷി യക്ഷി

കോപതപ്തഭീകരാക്ഷി!

മാനസത്തിൽ തീ പടൻ,

ഞാനായൻ, ഞാൻ പറന്നു.

വിട്ടു ഞാനെന്താ, ടെന്നിക്കെൻ -
 വിശ്വനാഥൻ ചിത്തനാഥൻ!

* * *

ഞെട്ടി ഞാൻ - എൻപിന്നിലയോ,
 മുട്ടിനില്പതെന്തു സത്വം?

മദ്യഗന്ധം - “ആരു നീ?” - “ഞാൻ
 മൽപ്രിയേ, നിൻപാദദാസൻ!”

നേർക്കു നില്ക്കുന്നില്ല ശീർഷം,
 വേർക്കുകയാണോ സ്വരൂപം.

“കാമനേ!” - ഞാനാളറിഞ്ഞു
 ഭീമകാമധൂമകാമം.

വാസവൻ - ഹാ, സർവ്വനീച -
 വാസനയ്ക്കും കുപ്രസിദ്ധൻ.

മൃഷ്ടനയോ, നീങ്ങിയെന്തെ -
 ഞൊട്ടിടാനായ് കൈകൾ നീട്ടി.

ബലവേഗം ചാഞ്ഞു മാറി
 ക്രുദ്ധയായി ഞാനലറി:

“നില്ക്കുവിടെക്കീടമേ, നിൻ -
 നീചതയ്ക്കൊരന്തമില്ലേ?

കാമകോമരം നിനക്കി -
 നാമലിനയക്കിയില്ലേ?

നിസ്സഹായബാലിക ഞാൻ,
 നിന്മിഴിയിൽച്ചോരയില്ലേ?

ഇന്നവൾ പറഞ്ഞയച്ചി-
 ടെന്നെ നീ വന്നാകുമിപ്പോ.
 എന്തിലുയിരളള നാളെൻ-
 കന്യകാതപം കാണെടുക്കാൻ
 പറുകിപ്പ, നിൻചിടതപ-
 ടംഷ്ടകളിലുക്കുകിലും....”

മദ്യമത്തനായിട്ടുമാ
 മകുടത്തിൻപുത്തുടത്തിൽ—
 ധർമ്മരോഷവേപിത ഞാൻ—
 എന്തൊഴികൾ വേയിലുക്കി.

‘എന്തെടി മുഖത്തു നോക്കി-
 യെന്തു ചൊന്ന’തെന്നിമുഖി
 എന്റെ നേക്കാത്താഞ്ഞടുത്തു
 കണ്ടകൻ—ഞാൻ കണ്ണടച്ചു.

“അയ്യോ, കൊന്നേ, ദൈവമേ, ഹാ
 വയ്യെനി”കീ ദീനനാദം

കത്തുചേർന്നുടനെ ഞാനൊ-
 മൊച്ച കേട്ടു ഞെട്ടി നോക്കി.

വയ്യെനിക്കെൻഗംഗ,നയ്യോ
 കൈയിലുണ്ടൊരുദണ്ഡം

കട്ടകെട്ടി ചോര മണ്ണിൽ;
 വെട്ടിയിട്ട തൂണുപോലെ

ദാരിതശിരസ്സുമായി
 കൂരിരുപൊഴുപ്പിന്ധംപോലെ
 വാപൊളിച്ചു കൺതുറിച്ചു
 വാസവൻ കിടപ്പു താഴെ!....

ഭീതിദമക്കാഴ്ച കണ്ടെൻ-
 ചേതനയ്ക്കു തീവിടിച്ചു.

എന്തു ചൊല്ലാൻ? ശബ്ദശക്തി,
 ഫന്ത,യെന്നെക്കൈവെടിഞ്ഞു.

“ഘോരമേ, നീയാണെന്റെ ജീവ-
 നീ മഹിയിലെന്നുമെന്നും.

ചെല്ലമേ, നിനക്കു നൂനം
 നല്ല കാലം വന്നുചേരും.

നിന്നെ വിട്ടു ചോകുന്നു ഞാ-
 നെന്നെ നീ മറക്കരുതേ!”

“കുന്നു നില്ലൂ, ഗംഗ; ഞാനും
 വന്നിടുന്നു നിന്റെ കൂടെ!”

ഹൃത്തുറക്കുകേണു—ശബ്ദ-
 മെത്തിയില്ലെൻ-നാചിൽമാത്രം.

മിന്നൽപോൽ മറഞ്ഞു ഗംഗൻ,
 മുന്നിലയ്യോ, രക്തരംഗം—

എന്തു ചെയ്യാൻ?—തൽക്ഷണമെൻ-
 ചിന്ത ചെന്നുചിതൊന്നിൽ:

ഇഷ്ടംതൊട്ടെന്റെ നാഥ.
 നിക്ഷിത്തിൽ വിശ്വനാഥൻ.
 ദീനയായ് ഞാൻ, താങ്ങുകെന്നെ,
 ഞാനിതാ വരുന്നു നാഥാ!
 ഉള്ളരിഞ്ഞരക്കുണത്തിൽ
 കൊള്ളിമീൻപോൽ ഞാൻ പറന്നു.

* * *

പൂവിരിയുപോൽ വിളരും
 പൂർവ്വദിക്കിൻതെക്കുവക്കിൽ
 വെള്ളി വന്നു—വെള്ളിവെള്ള—
 തുളുപ്പോൽതുളുമ്പിനിന്നു.

വായുതുലും മൃഗമിട്ടു
 വായുകയാണാവിയണി.

നീക്കുതട്ടു താഴ്ന്നിട്ടു
 വീഴ്ചവിട്ടു ഞാനിരിപ്പു.

ഉദ്രസമാ മെത്തയിന്മേൽ
 നിദ്രയാണെൻഏദ്രമണൻ.

കുറ്റയെന്നയുദ്ധരിക്കും
 ഭദ്രനേതോ വൈശ്രവണൻ

ഷഡ്വപദപാദാച്ചലങ്ങ
 മൂൽവലപ്പുവല്ലികൾപോൽ

സ്വപ്നാർണ്യശാഭം പൂരി
മിന്നിട്ടുമാ നെറിയിന്മേൽ

കാറ്റിലാഞ്ഞുലഞ്ഞു നില്പു
കാർമുടിമുരൾച്ചഴികൾ.

താണു പൊങ്ങി, താണു പൊങ്ങി-
മേനൊതുങ്ങിച്ചേന്നിണങ്ങി,

ചെറു മങ്ങി, ചെമ്പുചിഴ്-
പ്പുറു പൊട്ടാനുറൊരുങ്ങി.

നിന്നുനിന്നു തിങ്ങിവിങ്ങി
നീൻ നീൻ നീങ്ങി വാങ്ങി
ശൈലലശ്രീ ചാത്തി, ഭൂമ
ശൈലമേഖലാശി കാണു!—

എത്രയെത്ര നാഴികകൾ-
കുപ്പുറത്താണെന്നെൻ രാജ്യം!

കണ്ടിടാനിടവരുമോ?
ചിന്തമെന്തെൻ ജന്മഗേഹം?

മാനസം മേ സംരൂപിപ്പു,
ഞാനണയത്തേതു ലോകം?

കൂട്ട വിട്ടുകുന്നിടത്ത
പേടമാടപ്രാവുപോലെ,

ഇത്ര നാൾ ഞാൻ നാൾക്കഴിച്ചി-
ട്ടത്ര വേഗം നാട്ടു വിട്ടു!

ചെല്ലുവോരാ ദിക്കിലുള്ളോർ
നല്ലകൂട്ടരായിതെങ്കിൽ!

അല്ലലെന്തി, നഞ്ചെഴുന്നോർ
നല്ലകൂട്ടരായിരിക്കാം.

ദീനചാലനോത്സുക ഞാൻ,
ഞാനവർക്കു നന്മ ചെയ്യും.

നല്ല നാളിനുള്ളിൽ ഞാനാ
നാട്ടുകാർതൻപ്രാണനാകാം!

ഗംഗൻ, അയ്യോ, ദൈവമേ, യെൻ -
ഗംഗനെന്നു സഭയിക്കും?

ഛാതകൻ! — ഓ, ദൈവമേ, യെൻ -
നാഥനൊന്നും വന്നിടൊല്ലേ!.....

വേണ്ടെന്നിക്കയന്നിടങ്ങ -
ങ്ങാണ്ടുകൊള്ളാം ഞാനിരട്ടിൽ.

ചാകിലാ, തീ മാത്രയിൽ മേ
പോകണം തിരിച്ചു നാട്ടിൽ.

“വിശ്വനാഥാ!” — തൃക്കുമായി
വിഷമലയായ് ഞാൻ വിളിച്ചു.

സ്വപ്നസാന്ദ്രാദി വിട്ടാ
സ്വസ്ഥചിത്തൻ ഞെട്ടിയെറു.

“എന്തു, മേമേ, നീ വിളിച്ചു -
തെന്തു? — നീ മുറങ്ങിയില്ലേ?”.....

ദൃസ്യാമാം ദഃഖമന്തി
 നൊസ്സിയെപ്പോൽ ഞാൻ പുലമ്പി:
 “നിശ്ചയ,മെന്നിക്കു പോല-
 മിക്കുണം തിരിച്ചു നാട്ടിൽ.
 വണ്ടിയിനി.നില്ക്കും ദിക്കിൽ,
 കണ്ടുകൊള്ള, ഞാനിറങ്ങും.
 ഏകയായിക്കാൽ നടയാൽ-
 പോകവൻ ഞാൻ പിടിച്ചതെണ്ടി!”.....
 മാനവശ്രുതത്തരണൻ.
 സാനഭാവമെന്നോടോതി:
 “എന്തു, ഓമമേ, നീ കഥിപ്പ-
 തെന്തു? പിടിച്ചാണോത്തുനോക്കൂ!
 കാമ്യമായ്, നീ ചൊന്നതാണോ?
 കഷ്ടമിത്ര ബുദ്ധിയില്ലേ?
 വിന്നതയരതു ലേശ-
 മൊന്നുകൊണ്ടും നിന്മനസ്സിൽ.
 നാടു ചിട്ടാലെന്നതിലി-
 പ്പേടി തോന്നാനെന്തു കാര്യം?
 രണ്ടു നാളിലെന്റെ നാടും.
 നിന്റെ നാടായ്തന്നെ ഭരാനും.
 അന്തമറ ഭാഗ്യജാലം
 സന്തതസപര്യമുലം

ചെടികൾപോൽ പ്രഭുപിയാം നിൻ-
ചെവടിയിൽക്കാവൽനില്ക്കും!

അത്ര നീ കൊതിച്ചു വാഴ്ത്തും
നൃത്തവിദ്യാശിക്ഷയകാൻ,

എത്രയോ കലാപ്രാപിണർ
നിത്യമെത്തും നിന്നമികിൽ.

തത്സമർത്ഥശിക്ഷണത്തി-
ലുത്സുകനിന്നുദഗ്ദ്ധതിയിൽ,
ഉത്തമേ, രണ്ടാണ്ടിനുള്ളിൽ
നൃത്തരാണിയായിടും നീ.

കർമ്മബന്ധശക്തിയൊന്നാൽ,
കണ്മണി, നാമൊത്തുകൂടി;

ഒത്തുതന്നെ വാഴ്ത്ത നമ്മൾ
മൃത്യുവെത്തും നാൾവരേയ്ക്കും!

നീന്നെ ഞാനെൻജീവനൊപ്പാൽ-
ത്തന്മയൊക്കുമിന്നുമെന്നും.

വീട്ടിൽ ചീണ്ടും പോണമെന്നോ?.....
വീടു നിൻനരകമല്ലേ?

മൽഗൃഹം നിന്നാഗമം
സ്വപ്നമെത്തിക്കാത്തുനില്ക്കും,

കണ്ട ഭാഗം കാട്ടിടാതെ
മണ്ടുകയോ മൃഗപോൽ നീ?

ശങ്കയെല്ലാം ഭൂമി മാറുക,
നിൻകരളിൽ ശാന്തി മുട്ട:

വന്ധ്യയായ് വിധവയാമൊ-
രന്ധയാമെന്നുജ്ഞയാൽ

കാമനിക്കുപ്പെട്ട വാഴം
മാമകപ്രണയിനിയെ

അല്ലലേതു വന്നു തീണ്ടാൻ?
ചെല്ലമേ, നീയാശപസിക്കൂ!.....”

തന്മൊഴിത്തേൻതുള്ളികളി-
ലെന്നുസ്സലിഞ്ഞു പോയി.

എന്തുമാട്ടെ, പോകതന്നെ,
ഹന്തയെന്നാലാ രഹസ്യം!.....

— വെക്കമാ രഹസ്യമില്ലോൾ
വെട്ടി വിട്ടില്ലോടിയാലോ?

ചാതകി ഞാനാ,രൊരു-
ഘാതകൻതൻകൂട്ടുകാരി.

കൂട്ടുകാരി! — കേവലം നീ
കൂട്ടുകാരിമാത്രമാണോ?.....

പിന്നെയല്ലേ? -- വേറെയാരാ-
ണൊന്നു ചൊല്ലു നിമ്മല ഞാൻ!.....

നിന്തു ധൂത്ത, പിത്തടീ, നിൻ-
നിമ്മലതപ്താഴ് പ്രസംഗം.....

എന്താ,ട്ടിച്ചിന്ത കത്തി
 വെന്തു വെന്തു ഞാൻ മരിക്കാം.
 എങ്കിലും ഞാൻ വിട്ടിടുകി-
 ല്ലേൻകരൾ വിട്ടാ രഹസ്യം!.....

വണ്ടി നിന്നു—ഒരേ, വിണ്ണിൽ
 ചെണ്ടകൾ വിടർന്നടൻ.

മഞ്ഞപെൽപ്പിൻമാറിൽ മൂടൽ-
 മഞ്ഞലിത്തഴിഞ്ഞു ചാഞ്ഞു.

അല്പമായ്ക്കരിൻ മണ്ണിൽ
 സപ്തകല്പസൗമ്യഗന്ധം

തെല്ലണിത്തലഞ്ഞതണഞ്ഞു
 മെല്ലെ മെല്ലെ മന്ദവാതം.

വണ്ടി പോംവഴിക്കു, വക്കിൽ
 നീണ്ടുപോയപ്പാതകളിൽ,

വാലിളക്കിക്കൊക്കരുമ്മി
 വാശിയിൽ ചിലച്ചിണങ്ങി

പാറി വന്ന ചെന്റിരിപ്പു
 പറ്റാമയ്ക്ക് പനങ്കിളികൾ!

ആവരണചിഹ്നതുലു-
 മഗ്രഭാഗം കൂർത്ത കൊമ്പും
 ബന്ധിതമുഖമെന്തോ
 ബന്ധുരമാം കുഞ്ഞുവുമായ്,

വണ്ടിയും വലിച്ചുകൊണ്ടു
 മണ്ടിടുന്ന കാളകളെ
 ചാട്ടചാടിച്ച് വേഗം -
 കൂട്ടിടുന്ന വണ്ടിക്കാരൻ!
 രണ്ടുപാടും പാതവക്കിൽ -
 കണ്ടിടുമത്തോപ്പുകളിൽ
 മൺകുടവുമേന്തി നാടൻ -
 മകമാർ നനച്ചു നില്പൂ!
 ഇമ്പമോടിരമ്പിയെത്തും
 തുമ്പികളാലാവൃതമായ്
 കാണു, കാരാരിൽച്ചിലിയാടി -
 കായിടുന്ന നാരകങ്ങൾ! -

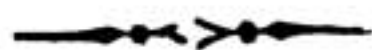
വണ്ടി നീങ്ങി - യെന്നനസ്സി -
 ലിണ്ടൽ ചെറൊഴിഞ്ഞടങ്ങി!.....

* * *

വിശ്രുതമഹാനഗരം
 വിത്തനാഥൻതൻനികേതം.
 വിശ്വനാഥനെന്റെ നാഥൻ
 വിത്തനാഥൻ! - പ്രഭുപിയാൽ ഞാൻ!
 പ്രഭുപിയാൽ ഞാൻ മത്തടിക്കൂ
 മൽപ്രസന്നചിത്തമേ, നീ!
 നൊന്തിടുന്തതിത്തറഞ്ഞു -
 തെന്തു മുളളാണെന്നനസ്സിൽ?

പ്രഭിതൻമനസ്സിൽ മുളോ?
 ചിത്തമില്ലേ? നീ ചിരിക്കൂ!
 വീടു വിട്ടിറങ്ങണമോ?
 മോടിയേറും കാരു നില്പൂ!
 ഏത്ര പേമാണെത്തി വാക്കെ
 പൊത്തിനില്പതെന്നരികിൽ!
 കാൽ തിരുമ്മാൻ, കൈ തുടയ്ക്കാൻ,
 കാർമുടി പകത്തു കെട്ടാൻ,
 എണ്ണതേപ്പിച്ചെടുത്തുടലിൽ -
 സപ്തപണ്ണമാറുകൂട്ടാൻ,
 പുത്തുകിൽ ഞെറിഞ്ഞു ചാത്താൻ,
 താന്തതകൾ വീശിയാറാൻ,
 എന്നുവേ,ണ്ടിന്നെന്തിനുമെൻ -
 മുന്നിലെത്ര കിങ്കരിമാർ!
 മോടികൂടി, ധാടികൂടി,
 നാടൻപെണ്ണൊരപ്പരസ്സായ്!
 ബുദ്ധിയെന്തെന്നുകീഴടക്കി
 മുഖം ഞാൻ പ്രഗത്ഭയായി -

— അപൂണ്ണം

ചങ്ങമ്പുഴകൃതികൾ

അനശ്വരഗാനം	പ്രതീകാരദൃഗ്
അപരാധികൾ	ബാഷ്പാഞ്ജലി
അമൃതവീചി	മുഗ്ദ്ധമാമിനി
അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ	മഞ്ഞക്കിളികൾ
ആകാശഗംഗ	മണിവിണ
ആരാധകൻ	മദിരോത്സവം
ഉദ്യാനലക്ഷ്മി	മയൂഖമാല
ഓണപ്പൂക്കൾ	മാനസാന്തരം
കഥാരത്നമാലിക	മാനസേശ്വരി
കരടി	മോഹിനി
കലാകേളി	മനഗാനം
കല്ലോലമാല	യവനിക
കളിത്തോഴി	രക്തപുഷ്പങ്ങൾ
മൃഡാമണി	രമണൻ
തളിർത്തൊത്തുകൾ	രാഗപരാഗം
തിലോത്തമ	വത്സല
തുടിക്കുന്ന താളുകൾ	വസന്തോത്സവം
ദിവ്യഗീതം	വിവാഹാലോചന
ദേവത	ശ്ലീലമൃദയം
ദേവഗീത	ശ്ലാഘനത്തിലെ തുളസി
ദേവയാനി	ശ്രീതിലകം
നന്തകി	സങ്കല്പകാന്തി
നിർവ്വ്യാണമണ്ഡലം	സാഹിത്യചിന്തകൾ
നിർവൃതി	സുധാംഗദ
നീറുന്ന തീച്ചുള	സ്തമ്പിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം
പാടുന്ന പിശാചു്	സ്വപരാഗസുധ
പൂനിലാവിൽ	ഛന്ദനമല
പെല്ലീസും മെലിസാനയും	മോമന്തപത്രിക

* * *

ചില ചങ്ങമ്പുഴകൃതികൾ

നിർവ്വ്യാണമണ്ഡലം

ഇരുപത്തിരണ്ടു കൊച്ചുകവിതകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച
നിർവ്വ്യാണമണ്ഡലം. വില: 0-75

ബാഷ്പാഞ്ജലി

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ആദ്യത്തെ കവിതാസമാഹാരം. ഏ
റെടുമേറെ കവിതകൾ ഈ സമാഹാരത്തിലുണ്ട്.

വില: 1-50

സ്തന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം

ഇരുപതു് ആത്മഗീതവും അമ്പത്തിയെട്ടു് ഉപഗീ
തവുമാണു് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങ
ളുടെ ചോദനത്താൽ ഉദ്ബുദ്ധമായ ആത്മാർത്ഥതയുടെ
ഗീതങ്ങൾ.

വില: 2-25

സങ്കല്പകാന്തി

ആംഗലസാഹിത്യത്തിൽ ലിറിക്കു് എന്നറിയപ്പെ
ടുന്ന കാവ്യവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭാവാത്മകഗീതങ്ങ
ളാണു് ഈ സമാഹാരത്തിലധികവും—മഹാകവി ഉള്ളൂ
രിന്റെ അവതാരിക.

വില: 1-25

രാഗപരാഗം

അനുപമസുന്ദരങ്ങളായ ഏതാനും അനുരാഗഗാന
ങ്ങളുടെ സമാഹാരം.

വില: 1-00

മംഗളോദയം (പ്രൈവറ്റ്) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.